

Thúy run sợ ngồi sau xe chị chủ tới trường đón cu Bi..thằng bé sốt rất cao , tim đập nhanh hơn ..cô cùng mọi người vội vàng gọi xe cấp cứu đưa con đến bệnh viện..

Tại bệnh viện..

Bác sỹ :

- nhanh lên , đưa gấp vào phòng cấp cứu.

Cu bi được chuyển vào phòng cấp cứu..thúy nhìn theo bóng dáng con nằm trên giường bệnh cho tới khi cánh cửa đóng lại , cô ngồi bệt xuống ghế , hai tay chắp vào nhau rồi òa khóc..

Chị chủ :

- trời thương cu Bi sẽ không sao đâu..

Thúy run run :

- chị ơi , thằng bé có làm sao chắc em không sống nổi mất .

- thôi nào , hi vọng chỉ là sốt thông thường..

Bác sỹ mở cửa :

- người nhà cháu Thiên Anh đâu rồi ?

Thúy đứng k vững :

- có tôi.. tôi là mẹ cháu..

Bác sỹ đưa ra phiếu chỉ định :

- chị ra đóng tiền xét nghiệm rồi cho cháu đi lấy máu nhé..

Chị chủ nhìn Thúy :

- sao , còn đủ tiền k nào ?

Thúy :

- chị ơi ..chị cho em ứng trước lương nhá..

Chị chủ gạt đầu :

- chị cũng thương mày quá , thương cả cu Bi nữa..tiền đây , lo chữa bệnh cho con rồi chuyển tiền nong tính sau..

Thúy cảm động dạ vâng rồi vội vàng đi làm các thủ tục..

Suốt một tiếng đồng hồ nằm trên giường bệnh , cu Bi vẫn không hạ sốt mà ngược lại còn sốt cao hơn , tim cũng đập nhanh hơn..thằng bé rất kiên cường không kêu khóc , đôi bàn tay nhỏ muốn nắm chặt mẹ không rời..

Bác sỹ bước vào đưa kết quả :

- nhiễm trùng máu , cần lọc máu gấp..

Cầm tờ kết quả trên tay , đôi môi cô run lên từng hồi..

Bác sỹ :

- chúng tôi sẽ chuyển tuyến cho chị và cháu xuống viện nhi trung ương để tiến hành lọc máu càng sớm càng tốt..

Thúy :

- bác sỹ..cho tôi hỏi chi phí hết khoảng bao nhiêu ?

- áng chừng hơn trăm triệu..

Thúy buông thõng hai tay :

- hơn trăm triệu ? Số tiền quá lớn với cô hiện tại..cô lúng túng nhìn sang cu Bi đang nằm ngủ ..nhất định cô phải cứu con , bằng mọi giá phải cứu thằng bé..thằng bé chính là sinh mệnh , là động lực cho cô cố gắng mỗi ngày..

Cô gọi điện cho dì Năm , lúc này người thân duy nhất của cô chính là dì..

Sau khi dì Năm vào viện , Thúy yên tâm trở về nhà sắp xếp đồ , nhìn mọi thứ một vòng cô chỉ biết khóc..cô tự trách mình là người mẹ bất tài vô dụng , tay trắng không có gì trong tay , để đến lúc con bị bệnh vấn đề đau khổ nhất hiện tại cũng là vì tiền..

Thúy qua cửa hàng xin phép chị chủ cho nghỉ dài hạn , chị chủ thông cảm liền đồng ý ngay..thúy bước ra cổng , chị chủ gọi lại :

- Thúy..chị bảo..

Chị chủ lôi từ túi xách ra tập tiền đưa vào tay Thúy :

- đây là 50 tr..em cầm lấy để chi trả các khoản chữa bệnh cho cu Bi..

Thúy nhìn chị chủ rồi nghẹn ngào :

- chị..

- thôi nào , k cần xúc động thế đâu..

- em thật sự k biết lấy gì báo đáp chị..

- khi nào con khỏe về làm trả nợ cho chị sau..

Thúy ôm chị chủ :

- đời này em nguyện làm nô lệ cho chị để trả ơn..

Chị chủ mỉm cười gật đầu..Thúy rời đi , chị vội vàng gọi cho Trung :

- số tiền anh nhờ đưa em đã đưa đủ..mà s anh k nói với cô ấy là của anh , biết đâu ng ta cảm động quá sẽ đồng ý..

Trung thở dài :

- khi nào em yêu ai đó em sẽ hiểu , không cần lý do..

Thúy cầm tiền đi đến bệnh viện..

Dì Năm :

- thằng bé vừa dậy có hỏi con đi đâu đấy.

Thúy nhìn cu Bi :

- dì Năm đi Hà nội với con một chuyến nhá..

- ừ , đi chứ..k thì ai trông cu Bi đỡ mày..

- con cảm ơn dì (rơi nước mắt)

Dì Năm trêu đùa :

- cái con bé này công nhận lấy đâu ra lắm nước mắt thế nhỉ ? Khóc được suốt luôn..thằng cu Bi nó ốm mà có khóc đâu..

Thúy vuốt tóc con trai :

- con trai mẹ đừng cảm lắm..cố gắng lên con nhé..

Sau 4 năm vắng bóng , cô lại được đặt chân lên đất nội thành , mảnh đất cho cô bao kỷ niệm đầu đời , mảnh đất cho cô biết yêu một ai đó và cũng là mảnh đất ngày đêm cô nhớ thương ai đó nơi đây..buồn có , vui có , sau tất cả cô vẫn không quên được..chiếc xe dù chỉ là lướt qua những đoạn đường từng có bước chân anh cùng bước chân cô cũng đủ làm cô xao xuyến trong lòng..thế gian này lắm kẻ si tình , trải qua bao ngày tháng , trái tim cô vẫn không thể nào quên được cái tên Huỳnh Thiên Minh..

Tiếng nói của cu bi đưa cô về với thực tại..

Cu bi :

- mẹ ơi..con mệt..

Cô nắm tay , vuốt tóc cu Bi :

- sắp đến nơi rồi con..cố gắng nhé con trai ngoan..

Cu bi nhắm mắt rồi gật đầu..

Bác sỹ đi cùng xe :

- cháu bé rất ngoan , rất thương mẹ..còn bé nhưng rất biết điều ..cô thật có phúc..

Thúy cười :

- tôi cảm thấy tôi là người mẹ may mắn lắm lắm bác sỹ ạ...

Bác sỹ xoa đầu cu Bi :

- con là ước mơ của mọi ông bố , bà mẹ đấy con trai..

Chiếc xe lăn bánh vào bệnh viện..sau một hồi thăm khám ..bác sỹ :

- chỉ đi đóng tiền lọc máu lần đầu nhé..

Số tiền 50tr chị chủ đưa cuối cùng vẫn không đủ cho mấy lần lọc máu của cu Bi..

Dì Năm :

- nhà dì cũng không còn tiền , dì buồn quá Thúy ạ..

Thúy ngời tha thẩn :

- bằng mọi cách cháu phải xoay đủ..

- làm thế nào bây giờ ? Chúng ta đâu quen ai với lại số tiền k phải là nhỏ..may mà mấy hôm nay dì cháu mình được ăn cơm từ thiện miễn phí ..

Thúy ôm đầu khóc , tay dấm vào ngực mình :

- cháu là người mẹ k ra gì , là người mẹ đáng trách.. đến tiền chữa bệnh của con cũng k lo được..

Dì ôm Thúy :

- cháu là ng mẹ tuyệt vời trong mắt thằng bé và mọi người.. đâu ai muốn mình nghèo , chỉ là vì hoàn cảnh mà thôi..

Thúy lững thững đứng dậy bước đi ..

Cô chạy ra hỏi mọi người ở cổng viện :

- chị ơi.. chị biết ở đây nghề nào nhanh kiếm tiền nhất không ? Em rất cần tiền chữa bệnh cho con..

Chị bán hàng cười :

- đắt chặt , người đông..ai giàu vẫn cứ giàu , ai nghèo vẫn mãi nghèo..kể ra nhanh giàu chỉ có mấy cô gái đứng đường là kiếm tiền giỏi thôi..

Thúy sững người :

- đứng đường..phải rồi , đứng đường bán thân , cái nghề cả xã hội khinh bỉ nhưng lại mang đến lợi nhuận cao..

Cô tự cười chính mình :

- thúy ơi là thúy..cũng có ngày mày nghĩ mày sẽ làm như vậy để có tiền..thật dơ bẩn..

Dì Năm kéo tay Thúy :

- bác sỹ vừa lại nhắc đóng tiền lọc máu..

Thúy ôm cu Bi vào lòng , ngắm nhìn từng đường nét trên khuôn mặt con ..thằng bé càng lớn càng giống bố nó .. nó chính là tấm gương phản chiếu hình ảnh của bố nó .. chiếc mũi cao , đôi mắt nâu và đôi môi mỏng đỏ như con gái ..trời phú cho nước da trắng như gôm sứ thượng hạng..nhìn con ngủ say , cô rơi từng giọt nước mắt :

- Cu Bi à , con được hình thành từ cuộc mua bán của bố và mẹ..bây giờ mẹ vì con mà bán thân lần nữa có sao đâu .. mẹ yêu con , yêu con nhiều lắm , mẹ chỉ mong con khỏe mạnh sống một đời an nhiên ..

Từng giọt nước mắt của cô rơi trên trán cu Bi , cu Bi tỉnh dậy thấy mẹ đang khóc , thằng bé nhẹ nhàng lau những giọt nước mắt trên má mẹ :

- mẹ lại khóc vì con đấy à ?

- không ..mẹ có khóc đâu .. bụi bay vào mắt mẹ thôi .

Thúy ngoảnh mặt quay đi ra hướng khác , đôi bàn tay vội vàng lau những giọt nước mắt rồi nở ra nụ cười ..

- cu bi ở viện với bà Năm ngoan nhá , mẹ đi công việc lát sẽ về ..

Thằng bé ngoan ngoãn gật đầu ..

Khi những con phố lên đèn ,từng cơn gió se lạnh của mùa thu , từng chiếc lá rơi xào xạc trong gió..các cô gái chân dài xếp hàng loạt đứng thẳng đều một hàng ..

- anh ơi .. đi với em đi ..

- anh ơi .. em nhanh gọn nhẹ lắm nè ..

Thuý rụt rè rơi từng giọt nước mắt đứng bên cạnh họ ..

Các cô gái:

- ê mày ơi , hàng mới à ?
- ừ .. ăn mặc kín cổng cao tường thế có chó nó để ý .

Vừa dứt lời , một chiếc xe SH dừng lại trước mặt Thuý , người đàn ông tầm 30 tuổi :

- tàu nhanh bao nhiêu em ơi ..

Thuý tròn xoe mắt :

- dạ .. em cần 50 triệu ..

Người đàn ông :

- cô điên à ?

Các gái đứng cùng Thuý cười phá lên :

- con giòi nào xuống đây thế này ..như bọn tao ngon nghề thế này mà chỉ cần 1 triệu 1 đêm thôi em ạ ..

Thuý bật khóc :

- em rất cần tiền mấy chị ơi ..
- ai đến đây chả cần tiền ..

Minh trong chiếc ô tô sang trọng bên đường , tay châm điếu thuốc hít một hơi khi dừng đèn đỏ..bất giác anh quay qua ô cửa kính thấy Thuý , anh nhếch môi chỉ bảo thư ký :

- mua 1 đêm cô gái đó cho tôi ..

Thư ký quay sang nhìn :

- là cô Thuý mà .. sao cô ấy lại đứng đường thế này.

Anh nhếch môi :

- tưởng thế nào ..